

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Angela De Fvlginio, In Qvo Ostenditur Nobis vera via qua
possumus sequi vestigia nostri Redemptoris**

Angela <de Fulginio>

Parisiis, 1598

c. 56. De eleuatione & abstractione animæ à sensibus, quæ dicitur extasis
siue raptus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43716

De Elevatione & abstractione. 233
veritatem introducatur, nihil est
& ad damnationem conuertitur,
& omnes sapientes de mundo,
nisi in istam veritatem introdu-
cantur, nihil omninò sunt, & in
damnationem vadunt, & quan-
do istam veritatem anima intel-
ligit, tunc operatur sine intentio-
ne alicuius vanę glorię, & sine
respectu alicuius.

Quinquagesimum sextum capitulum.

*De elevatione & abstractione ani-
mæ à sensibus, quæ dicitur extasis si-
ue raptus*

ANIMA igitur nihil intelli-
git, nec apprehendit in cõ-
paratione ad raptum, quando nõ
intelligit, nec apprehendit, nisi
id ad quod intus potest attinge-
re. Quando enim anima leuatur
supra se per Dei præsentiam il-
lustrata, & ponitur in sinu Dei,
& Deus in ea, tunc intelligit &
delectatur, & quiescit in illis bo-
nis diuinis quæ nullo modo po-

*Extasis
scu rap-
tus.*

test referre. Sunt enim supra intellectum, & supra omnem modum loquendi, & super omnia verba. Sed natat ibi anima in gaudio & cognitione, & inde illustrata intelligit rationes verborum obscurorum & difficiliū quæ Christus dixit. Intelligit etiā similiter, quare & qualiter in anima Christi fuit dolor sine temperamento, anima enim mea sicut dictum est illustrata, & in Christi passione transformata, nullum temperamentum inuenit in ea, tanta fuit. Vnde & anima mea dolorem animæ Christi recolendo, non potest tunc aliquam lætitiā inuenire, quod non accidit quando recolit passionem corporis, quia tunc post tristitiā, reinuenit lætitiā, & istas rationes intelligit ex prædicta eleuatione. Intelligit etiam acutum dolorem fuisse in anima Christi, dum erat in vtero matris, sicut postea habuit in cruce, præter illud, scilicet, quod non ha-

buit experientiam. Anima etiam inde intelligit iudicia Dei, & alia ineffabilia ex præsentia Dei ipsam ad se eleuantem. Et multotiens facit Deus mirabilia in anima, quæ intelligo quod nulla creatura posset facere illa nisi ipse solus. Subitò enim aliquando anima leuatur in Deo in tanta lætitia, quod si duraret, credo quod corpus tolerare non posset, immò perderet omnes sensus suos & membra sua: & facit Deus sæpè istum ludum in anima, & cum anima, & statim recedit, quando anima cupit eum tenere, remanet tamen in anima magna lætitia, & securitas, & remanet tanta lætitia, quod nullomodo dubitat quin Deus sit præsens, & de illo videre vel sentire nescio dare aliquam similitudinem, nec etiam nominare, & hæc illustratio & eleuatio & delectatio siue lætitia aliter consuevit mihi accidere vna vice, & aliter alia, ita quod quasi semper nouitas ibi

*Visiones
& reuelationes
non esse
super vno modo*

contingit, & hoc totum est innarrabile. Reuelationes enim & visiones sunt alterius modi vna vice, & alterius alia. Similiter delectatio, gaudium & lætitia, nec aliquid aliud possum dicere, immò istud dicere, plus est maledicere, deuastare & defectuosè exprimere, & blasphemare, quàm aliquid manifestare.

*Quinquagesimum septimum capitulum.
De recollectione animæ ad veniendum in cognitionem Dei & sui.*

EGO sum excæcata & obtenebrata, & sine veritate, ideò filioli mei omnia verba quæ habetis à me, habeatis suspecta tanquam à persona maligna, & omnia bene notetis, & nullis verbis meis credatis, nisi solis illis quæ assimilantur vestigiis Iesu Christi & ad imitationem vitæ eius prouocant, & inducunt. Nunc igitur filioli mei non me delectat scribere, sed peccata mea & redemptionem eorum, quæ fa-